

taget ikke, det er ethvert Dyr, som fortjener at have i zoologisk Have, og Kvælerslangen er jo overordentlig dyrk, saa at man i Grunden næsten ikke ser den bevæge sig. Skulde ikke et udstoppet Exemplar fra det zoologiske Museum være tilstrækkeligt? (Afskyldelse). Ja, den levende Slange i zoologisk Have bevæger sig jo ikke eller bevæger sig saa godt som ikke, og naar den bevæger sig, er det kun for at indtage et i høi Grad modbydeligt Maaltid. Der staar i Slutningen af denne Skrivelse, at det er Meningen for Fremtiden at aflægge særligt Regnskab for Anvendelsen af de Penge, der maatte blive bevilgede, og at et saadant Regnskab skulde blive meddelt Ministeriet. Jeg haaber, at ogsaa Rigsdaagen maa faae Leilighed til at gjøre Besjendtskab med det Regnskab, og det var ønskeligt, om dertil kunde slutte sig baade Oplysninger om Dyrbestanden, Fortegnelse over Afgang og Tilgang, Dødelighed, Dødsarsagerne o. lign. — Den Bevilling paa 10,000 Kr., som er søgt for — ja, det er vansteligst at udtrykke sig — at behandle de gamle kongelige Ven, er jo bestemt til et Bærk, som skulde trykkes i 300 Exemplarer. Det er en meget dyr Bevilling, og jeg tvivler paa, at den høitærede Minister vil faae Ret, naar han mener, at der vil komme Betydeligt ind ved Salget af disse Exemplarer. Det er nemlig oplyst i Betænkningen, at 135 af de 300 Exemplarer skulde uddeles gratis; der bliver altsaa 165 tilbage, og skal Indtægten dække Udgiften, skulde de sælges for 60 Kr. Exemplaret. Det er ikke rimeligt, at der kan blive tilnærmelsesvis nogen Dækning, naar der i Forveien er uddelt næsten ligesaa mange Fri-Exemplarer. Men iøvrigt forekommer det mig, at der ikke er tilstrækkeligt Methode i Klogskaben med Hensyn til disse Undersøgelser. De Ven, her er Tale om, ere meget spredte. Man har rigtignok begyndt at sanke dem sammen; saaledes have vi i Nar haft et Krigsfartøi i Belgien for at hente nogle af dem, men det var dog vel værd at ned sætte en Kommissiøn, der skulde undersøge, hvor trindt omkring disse Ven ere spredte, og dernæst hvad det vil koste at føre dem sammen igjen. Vilde man tage alle Omkostningerne med, saasom hvad Middagene koste osv., saa vilde det ganske vist løbe op, men det antager jeg ikke vil komme paa Finantsloven. Søvrigt vil jeg sige, at naar man gif fornuftigt frem, saa kunde man komme til ret interessante Resultater, især naar man vilde bruge de Resultater, som Videnskaben har vundet med Hensyn til Moral og Arvelighed. Jeg skal forøvrigt hverken omtale Moralens eller Arveligheden i og for sig eller Forbindelsen imel-

lem dem, men Undersøgelserne burde da føres betydeligt længere ned end her er foreslaaet, idetmindste til Christian den Syvende. Jeg skal kun gjøre disse korte Bemærkninger til disse Endringsforslag og blot endnu ganste i Almindelighed udtale, at det vistnok vilde være ønskeligt ved Leilighed, enten det nu skete inden 3die Behandling eller ved Finantslovens Fremlæggelse paany, at undertaste Lovforslaget et sprogligt Eftersyn paa sine Steder. Saaledes have vi en stadig Gjen ganger, der hedder „vindelige Sygepleiersker“. Jeg veed ikke, om Meningen er, at Sygepleiersker særlig skulde være vindelige, thi ellers er det jo en ren Gjentagelse som den, naar man siger: En norsk Nordmand fra Norge eller: en ridende Rytter til Hest.

Jørgen Skov: Jeg vil tillade mig at rette et Spørgsmaal til den ærede Ordfører angaaende Endringsforslagene under Nr. 122 og 257. Den ærede Ordfører gjorde den Bemærkning om disse Endringsforslag, at Finantsudvalget tidligere havde forlangt, at disse Bevillinger ikke maatte blive knyttede til Danmarks Lærerforening. Det forekommer mig, at dette ikke er saa ganste rigtigt, saaledes som Forslagene tidligere vare formulerede, og det er jo ogsaa oplyst af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Thomsen), at dette ikke var Meningen, men jeg vil dog gjerne spørge den ærede Ordfører, hvorfor Bevillingerne ikke maa knyttes til Danmarks Lærerforening. Det forekommer nemlig mig, at der er særlig Grund dertil, især da den høitærede Minister jo har oplyst, at han ikke ser sig i Stand til at bruge disse Bevillinger, ialtsald ikke i noget betydeligt Omfang, medmindre han faar Sagkyndige til at uddele dem, og jeg tror, at det er almindeligt anerkjendt, at Danmarks Lærerforening har gjort overordentlig stor Nytte netop i Retning af Udbredelsen af godt Skolemateriel. Det er heller ikke Tilfældet, som den ærede Ordfører sagde, at disse Bevillinger til Foredrag vistnok havde gjort den Nytte, som de burde gjøre. Den ærede Ordfører kan jo læse i Motiverne, at der er indkommet talrige Begjæringer om Foredrag i den Retning, og naar dette er tilstrækkeligt oplyst, har man efter min Mening ikke Lov til at sige, at de have gjort den Nytte, som de kunde gjøre. Der er stor Trang dertil. Det Samme turde gjælde om det almindelige Skolemøde, som agtes afholdt i Sommer. Saavidt mig bekjendt har det tidligere været Danmarks Lærerforening, der har forestaaet Skolemøderne. Jeg har, uden at være sagkyndig, set Udstillingerne i 1876 og 1879, og de